

Sygn. akt IV P 4/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie Wydział IV Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący : Sędzia SR B. G.

Protokolant: Wiesława Rudzka

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2016 roku w Belchatowie

na rozprawie

sprawy z powództwa Z. M. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...)T. (...)W. w B.

przeciwko M. M.

o zapłatę

1. **oddala powództwo;**

2. **zasądza od powoda Z. M. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...)T. (...)W. w B. na rzecz pozwanego M. M. kwotę 450,00 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt IV P 4/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 29 września 2016 roku, skierowanym przeciwko M. M., powód Z. M. (1), prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...)T. Z. M. (2) w B., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wnosił o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 5000,00 zł oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że kwota dochodzona pozwem wynika z oświadczenia pozwanego o szkodzie z dnia 4 lipca 2014 roku. Pozwany kierując pojazdem powoda – F. (...) nr rej. (...) uszkodził ten pojazd. Mechanik wycenił wartość rynkową auta przed uszkodzeniem na kwotę 7500 zł, a jego remontu wraz z zakupem części zamiennych na kwotę 6500 zł. Powód uznał, że nie opłaca mu się naprawiać auta, dlatego też samochód został wyrejestrowany z dniem 28 sierpnia 2015 roku. Koszty poniesione z demontażu auta to kwota 5000 zł.

Nakazem zapłaty z dnia 25 października 2015 roku, wydanym w postępowaniu upominawczym, Sąd Rejonowy w Belchatowie I Wydział Cywilny nakazał pozwanemu M. M., aby zapłacił powodowi kwotę 5000 zł wraz z kwotą 680 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu, albo wniósł w tym terminie sprzeciw.

W dniu 21 grudnia 2015 roku pozwany M. M. wniósł sprzeciw od przedmiotowego nakazu, zaskarżając go w całości.

W uzasadnieniu sprzeciwu podnosił, iż w czasie kolizji był pracownikiem pozwanego i powinien odpowiadać na podstawie przepisów Kodeksu pracy. Wskazał, że nie otrzymał od powoda wyceny powstałej szkody ani informacji o sposobie jej naprawienia. Opinia mechanika nie ma daty i nie jest opinią rzeczoznawcy, a nadto nie wiadomo, co działo się z pojazdem od dnia kolizji do dnia wyrejestrowania.

W toku procesu strony, reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników, podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. M. był pracownikiem powoda Z. M. (1). W czasie zatrudnienia miał obowiązek dowożenia pracowników powoda jego samochodem F. (...), rocznik 1999, nr rejestracyjny (...).

/dowód: zeznania powoda Z. M. (1) – k. 64 w zw. z k. 71, k. 71-72/

W dniu 4 lipca 2014 roku około godziny 5.00, jeszcze przed rozpoczęciem pracy, pozwany kierując pojazdem powoda F. (...), rocznik 1999, nr rejestracyjny (...), na parkingu przed marketem K. w B. uderzył w lampę oświetleniową, powodując jej zniszczenie. Jednocześnie uszkodzeniu uległ przód samochodu.

O zdarzeniu pozwany telefonicznie zawiadomił Z. M. (1), który odholował samochód do warsztatu J. M..

Na potrzeby Marketu K. pozwany złożył na piśmie oświadczenie o powstałej szkodzie.

/dowód: zeznania powoda Z. M. (1) – k. 64 w zw. z k. 71, k. 71-72; oświadczenie sprawcy o szkodzie – k. 7/

Samochód był ubezpieczony w (...) S.A. Ubezpieczenie obejmowało odpowiedzialność cywilną. Pojazd nie posiadał ubezpieczenia AC. Szkada na rzecz firmy (...) została pokryta z ubezpieczenia OC.

/dowód: zeznania powoda Z. M. (1) – k. 64 w zw. z k. 71, k. 71-72; polisa – k. 43; oświadczenie o przebiegu ubezpieczenia – k. 57; pismo InterRisk z dnia 21.10.2016 roku – k. 69/

Żaden rzeczoznawca nie dokonał oceny uszkodzeń pojazdu. Mechanik J. M. uznał, że z uwagi na rodzaj uszkodzeń, wartość naprawy może przekroczyć wartość samochodu. W bliżej nieokreślonym czasie napisał pismo, w którym wartość rynkową przedmiotowego pojazdu określił na 7500 zł, a koszt remontu z zakupem części zamiennych na kwotę 6500 zł. Powód Z. M. (1) zdecydował o złomowaniu pojazdu. Samochód powoda został odprowadzony na teren składu budowlano-opałowego w Z.,

a decyzją z dnia 28 sierpnia 2015 roku wydaną przez Starostę (...), wydaną na podstawie zaświadczenia o demontażu, został wyrejestrowany. Dotychczas Z. M. (1) nie otrzymał wartości uszkodzonego pojazdu, bowiem zakupił taki sam model samochodu i zamierzał wykorzystać części z uszkodzonego samochodu. Wartość złomowanego pojazdu nie została ustalona.

/dowód: zeznania powoda Z. M. (1) – k. 64 w zw. z k. 71, k. 71-72; decyzja Starosty (...) – k. 5/

Pozwany M. M. dotychczas nie zapłacił powodowi żadnej kwoty tytułem naprawienia szkody. Z. M. (1) nie wskazał mu jej wartości.

/dowód: zeznania powoda Z. M. (1) – k. 64 w zw. z k. 71, k. 71-72/

Zgromadzony materiał dowodowy jest wystarczający dla potrzeb wydania rozstrzygnięcia. Stan faktyczny rozpoznawanej sprawy Sąd ustalił na podstawie zeznań powoda Z. M. (1) oraz dokumentów złożonych do akt sprawy.

Sąd Rejonowy - Sąd Pracy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powód Z. M. (1) dochodził od pozwanego M. M. kwoty 5000 zł tytułem naprawy szkody, powstałej na skutek uszkodzenia przez pozwanego samochodu powoda.

Kodeks pracy odrębnie reguluje zasady odpowiedzialności materialnej pracownika za szkody wyrządzone pracodawcy podczas wykonywania obowiązków pracowniczych. W stosunkach prawnych pomiędzy pracownikiem a pracodawcą nie mają zastosowania przepisy Kodeksu cywilnego wtedy, gdy pracownik wyrządzi pracodawcy szkodę wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych.

Pracownik ponosi na podstawie art. 114 kp odpowiedzialność za szkodę, która powstała w majątku pracodawcy wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych. Wykazanie przez pracodawcę poniesionej szkody jest bezwzględnie konieczne do wytoczenia powództwa z art. 114 kp (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27.07.2011 r., II PK 22/11, MoPr 2012, Nr 1). Zobowiązanie pracownika do naprawienia szkody powstaje w przypadku uchybienia każdemu z obowiązków, jakie spoczywają na pracowniku z tytułu nawiązania stosunku pracy, a nie tylko obowiązkowi podstawowemu. Przepis art. 114 kp nie różnicuje obowiązków pracownika. Jakikolwiek naruszenie któregośkolwiek obowiązku spoczywającego na pracowniku, które doprowadziło do wyrządzenia szkody, uzasadnia pociągnięcie pracownika-sprawcy szkody do odpowiedzialności materialnej na podstawie art. 114 kp.

W art. 114 wskazano przesłanki odpowiedzialności materialnej pracowników, którymi są:

- 1) niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków pracowniczych, czyli bezprawność zachowania się pracownika,
- 2) wina pracownika,
- 3) szkoda wyrządzona pracodawcy.

W świetle dalszych przepisów do przesłanek tych można zaliczyć ponadto:

- 1) określony związek przyczynowy między zachowaniem pracownika a szkodą (art. 115 kp), oraz
- 2) wykazanie przez pracodawcę okoliczności uzasadniających odpowiedzialność oraz wysokość szkody (art. 116 kp).

W przedmiotowej sprawie pracodawca dochodził od pozwanego – pracownika naprawienia szkody, jaką poniósł w związku z zachowaniem pozwanego, zarzucając mu uszkodzenie pojazdu. P. w czasie zatrudnienia miał obowiązek dowożenia pracowników powoda jego samochodem F. (...), rocznik 1999, nr rejestracyjny (...).

Zgodnie z treścią art. 116 kp powód winien wykazać okoliczności uzasadniające odpowiedzialność pracownika oraz wysokość poniesionej szkody.

W ocenie Sądu Z. M. (1) nie wykazał, że pozwany ponosi odpowiedzialność za powstałą szkodę. Przede wszystkim nie zostały spełnione wszystkie przesłanki odpowiedzialności pozwanego M. M., w szczególności powód nie udowodnił wartości poniesionej szkody. Z. M. (1) nie przedstawił żadnego dokumentu, sporządzonego przez uprawnioną osobę (rzeczoznawcę), z którego wynikałaby wartość pojazdu przed zdarzeniem, rodzaj spowodowanych przez pozwanego uszkodzeń i oszacowanie szkody. Takiego dokumentu nie stanowi „opinia” sporządzona przez J. M., właściciela warsztatu samochodowego. Pismo to zawiera zdawkowe informacje na temat pojazdu, nie jest opatrzone datą i nie wiadomo, kiedy naprawę zostało sporządzone. Informacje zawarte w piśmie nie są możliwe do zweryfikowania.

Przedmiotowy samochód został wyrejestrowany dopiero 28 sierpnia 2015 roku, a zatem po ponad roku od zdarzenia. Nie wiadomo, co działo się z nim działo w tym czasie, czy nie uległ dalszym uszkodzeniom. Nie znana jest również wartość pojazdu po uszkodzeniu. Nadto do chwili obecnej Z. M. (1) nie otrzymał wynagrodzenia za złomowany pojazd, bowiem, jak zeznał, zamierzał wykorzystać jego elementy, jako części zamienne do nowo zakupionego samochodu.

W świetle powyższych ustaleń należy stwierdzić, że nie zostały spełnione przesłanki odpowiedzialności pozwanego określone w D.

V Rozdziale I Kodeksu pracy.

Mając na uwadze powyższe rozważania i powołane w nich przepisy, Sąd orzekł, jak w sentencji.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 kpc, wyrażającego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Wysokość kosztów Sąd ustalił na podstawie przepisów § 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 t.j. ze zm.)